

PALVE LOOMINGULINE TÄHENDUS

Palve tähendus näitab meile, esmase manifestatsioonina, palvuslikku seisundit, milles me asume: Taeva Loomingulisus.

See Looming näitab meile Loodu lõputuid manifestatsioone. Seesama Looming näitab meile meie enda mitmekesisust. Looming, mis konfigureerib meid kui uskuvaid olendeid: olendeid, kes usuvad nii selle sisse, mida nad teevad, kui ka selle sisse, mida ütlevad, mida mõtlevad.

Mõned, paljud!, vahest ning sõltuvalt asjaoludest, kohaselt usuvad teistesse dimensioonidesse, kuid uskumine on Loomingus vältimatu. See on elu olemuse osa.

Uskumise ind on see, et... iga inimolend peab uskuma iseendasse.

Samal ajal on tavapärane üksteisele halvustavalt öelda: Millesse sina oled uskunud?, see on nõudmine...-pealegi teatud määral solvav-, see on nõue süveneda sellesse, et nõuda teiselt uskumist.

Parteide radikaalsetes demokraatlikes absolutismides peab kindlasti... uskuma tarbimisse, tulu saamisenesse, majandusse, seadusesse, sõtta...

Rahvusvaheline kliima on muutumas selliseks, et on raske mitte uskuda sõtta kui lahendusse. Ja kui te pöörate tähelepanu diplomaatilistele liikumistele, mida tehakse, siis need toimuvad pärast sõjalise abi osutamist; pärast sõjalistele vahenditele panustamist. Diplomaatiline motivatsioon puudub. On sõjaliste aliansside otsimine.

Sõtta kui lahendusse on raske mitte uskuda.

Kui ollakse Taevase vibratsiooni mõju all –nagu see on selle heksagrammilise oraakli puhul-, teavitatakse meid parimatest, suurimatest ja optimaalsematest võimalustest selle loomingu arendamiseks.

Kõigil on mingi moel –ilma kahtluseta- sädet, graatsiat, meeldivust, detaile. Niisiis: oleme hetkes, kus meile justkui on antud soodustavaid faktoreid –ja nii see on!-, kuid meil ei ole taevakehi, mis neid õigustaksid... On palvuslik soodustav koosmõju, et... häbi, mis meil tavaliselt on, või inimlik respekt, soov mitte ennast avaldada, kuna pole teada "mida öeldakse"... Praegu on soodne aeg,

kuna need represserivad mehhanismid pehmenevad ja olend tegutseb oma loomingulisuses.

On selge, et laste tegutsemised on need, mis meile kõige enam hetkelisi naeratusi ja rõõme pakuvad; sest nad tegutsevad loominguliselt, vaimukalt. Sest neil ei ole... või need väikesed mehhanismid, mis takistavad sündmuste vaba kulgu, on nõrgad.

Seda juba öeldi –Kristlikkus mõttes-: “See, kes ei ole kui laps, ei sisene Taevariiki”.

Kahtluseta on see üks eshatoloogiline fraas, kuid kui näide –üks näide-..., on üks näide taastamiseks spontaansust, seisukoha värskust, ignorantsi!, küsimuse!... värskust:

- Kuule, kas sa tead kus Nicosia on? Minu jaoks kõlab see nagu õmblusmasin.

Niisiis, keegi naeraks selle peale ja ütleks:

-Aga kuidas on see võimalik? Aga kas sina usud, et...? No kuule, ei! No ei ole õmblusmasin! Ei! See on üks riik, maa, mingi koht, paik... kusagil, mõistad?

-Kuid ei kõlba õmblemiseks?

-Ei. Ei kõlba õmblemiseks.

Kas midagi on naeru tõttu kahe silma vahele jäänud? Kas midagi on purunenud tingituna ignorantsist... mitte teada Mongoolia pealinna?

Ütleksime, et “tõenäoliselt mitte” –et mitte seda absolutiseerida-.

Jah. Üks loomingulisuse ja uskumise vorme on näidata meie ignorantse. Sest, kõigele lisaks, niiviisi õpitakse! Tore on, et minu ignorantsuse näitamine annab toitu naerule, kuid intelligentne vastus annab tarkust –vähest, keskmist, pikka, suurt või laiahaardelist-.

-Kas Te teadsite, et hobune nimega Gradisco läbis esimesed 400 meetrit ajaga 23,4 viiendikku. La Rinconada hipodroomil?

-Kuidas? Vabandust? Ma ei saa midagi aru mida sa ütlesid.

-Kuulge, seda... peab teadma igaüks: 23,4 viiendikuga esimese 400-ga.

-Nelisada mida?

-Meetrit, puupea! See on hobuste võidujooks!

-Ah! Tead, mina käin väga vähe hipodroomil.

-No siis peab rohkem hipodroomil käima! Ja lugema! Sel hobusel on oma staatus!

-Tal on staatus? Missugune hobune?

-"Gradisco"

-Gra... Gradisco? Ahhhh!

-Mõistad? Vaata! Kui sa ei tea, kes on Macri, siis sinust ei saa kunagi head peronisti.

-No nüüd küll olen ma omadega sassis. Kas see on teine hobune?

-Ei, ei, ei. See ei ole hobune, see on üks poliitik. Nohh, nad on sarnased: need on presidendiks saamise võidujooksud, võidujooksud... Ta lõi argentiinlased kahte lehte. Jah, ta võitis valimised, kuid... mitte ülekaalukalt. Mitte nii nagu San Suu Kyi...

-Nagu kes...?

-Ei. Jätame selle! See on üks birma tüdruk. Armas.

-Mingi birma tüdruk, armas?

-Jah. Aga see mõni teine päev.

Ehk siis...

-Mac...? Mida? "Mac"?

-Macri.

-"Macri".

-Jah.

Näed? Vaadates läbi üldise ignorantsi, mis kõigil on olemas, peale argentiinlaste, võid avastada, et kui me kõik muutuksime reaalselt Rio de la Plata-ks (Hõbeda Jõeks), siis kõik läheks paremini. Hõbeda asemel volaks kuld.

On juba aeg ära tunda argentiinlaste mentaalset impeeriumi! Sel päeval kui nad saavad aru, et ilma röövimata, varastamata on võimalik rikkaks saada, siis saavad nad olema suurepärased, vapustavad. Kõik!

Nii, et siis... tunda hirmu meie ignorantsi ees on inetu ja väheloominguline harjumus. Ka ainult selle muutusega võime juba siseneda võimalusse... sellesse ilusasse, kaunisse otsimise, avastamise, õppimise mängu...

Niiviisi uuritakse ja nii selginevad ähmased pildid ning puhastuvad inetud helid.

Uskuja muutub nõudlikuks, otsib peenetundelisust ja elegantsi... samal ajal on suuremeelne, omakasupüüdmatu, nagu tiibeti preestrid kui nad töötavad mingi mandala kallal, millele nad pühendavad, peente värviliste pulbritega, päevi ja tunde. Ja hiljem nad korjavad selle üles...

-Nad hävitavad selle?

-Ei. Ei nad ei hävita seda! Nad korjavad selle kokku ja muudavad selle konstitutsiooni... ja heidavad selle jõkke... või ei! Et hiljem teha teine!

-Kuid see oli nii ilus!...

-Kuid ei ole vaja seda omada. Nii kaua kui seda tehakse, nauditakse. Kuni seda värvitakse, varjutatakse. Ning sel moel avastatakse... "laitmatu teostus". Hiljem järgnevad teised asjad.

See palve Loominguline tähendus... tõukab meid ekspansiooni; paneb meid otsima –sest seal ta on- sündmuste universaalset tähendust.

Ta lubab meil, osutades Kuu poole, näha sõrmest kaugemale: me pikeneme selles suunas kus ta on.

Olles uskumuses, et sõda on lahendus, peab looming tõusma maksimumini.

Sõda ei ole... lahendus. Võitjad demonstreerivad seda meile kui "mingit saavutust", kuid nii me näeme kõike ainult võitjate poole pealt.

Loominguline –Looming- tema laiemas tähenduses- ei sisalda sõda. Ta ei ole sõja tütar!, olgugi, et meile soovitakse seda näidata kui mingit suurt plahvatust!, nagu mingit suurt pommi!...

Looming on katkematu manna, mis ei ohusta, mis ei kahjusta, mis ei lähe vastu. Pole olemas Loomingut, mis kakleks teisega. Nüüd, kui me tahame kontemplerida ühe galaktika fusiooni teisega, öeldes, et "üks õgis teise ära", selge!, et sel juhul küll... Kuid see on juba inimlik sõjakas interpretatsioon, see, mida ta on näinud... sõjas, lahingus, kasu saamises, võimaluses saada

peremeheks, enda omaks saamisel, domineerimises, kontrollis ja manipulatsioonil... teiste üle.

Kui me jääme mingisse hetke ja kohta pidama, ja ei anna asjadele universaalset tähendust!, siis, loomulikult, on kõigel täielikult teine nägu. Täielikult teistsugune!

Esimene asi, mida Paavst tegi astudes Aafrika pinnale Nairobi -Keenias- oli öelda: "Vaesus on terrorismi toit".

Väljendatuna nii, tundub, et tal on õigus. Aafrika vaesus on kohutav, nälg on igal pool ja vägivald... on väsimatu: Al-Shababist kuni Boko Haramini... või ükskõik missugune teine grupp, mis võib tekkida ükskõik missugusel momendil.

Kuid terror ei tulene vaestest, härra Papp...

Enne seda, on juhitud vaesusesse tuhandeid miljoneid inimolendeid, tõugatuna rikkuse poolt.

Enne seda on nad viidud vaesuse ja viletsuseni! Nad ei sündinud vaestena! Nad ei sündinud viletsatena! Nad sündisid vaesesse ja viletsasse perekonda, mis enne seda oli olnud... vallutatud!, domineeritud!, kolonialiseeritud, neokolonialiseeritud seisuses...!

Ei! Ei teki terror vaesest!

Ja hiljem jätkatakse selle massi manipuleerimist viletsuse ja vaesusega, et see end ohverdaks, tulistaks ja sureks? Jah, loomulikult! Jah, loomulikult...! Kuid see ei ole midagi, mis tuleneb, tekib sellest vaesusest ja viletsusest!

Kust võtab vaene välja mingi kalašnikovi... või pommivöö? Kust ta selle võtab? Oma rikkusest? Oma võimest kraapida pörandalt kokku dünamiiti?

Selge! Kui tahetakse kõrvale pöigelda tõelisest vastutusest, siis peitatakse välise taha. Ja näiline, selge, et... näiline on... "vilets", "vaene".

Ei. Need, kes toidavad terrorit, need ei ole need vaesed.

Nii, et kui me ei ole tähelepanelikud, on väga lihtne -väga lihtne- kukkuda "Apocalypse Now"-sse...just praegusesse, käesolevasse, see, mida on näha!

Ja mida siis ei ole näha?

Salakaubavedajaid, diilereid, väljapressijaid, naistega kaubitsejad...

Ja mida on näha?

Prostitutsiooni, korrupsiooni...

Poorid avanevad, et võtta vastu iga tähe mõju.

Meeled avanevad, et võtta vastu, oma õõnsustega, Universumi pulssi.

Meie ideed avanevad... meie teadvuses... helendava, kiirgava poole. Pole tähtsust, mis värvi. Särav:

See, mis meile rahu, tasakaalukust, rõõmu ja lootust annab!...

See, kes oskab olla... igas situatsioonis.

Ning avanedes väljub see..., mis üle on! Ja siseneb see, mida vaja on.

Pole häbelikkust. On siiruse väärikus,... aktiivne... veendumus!..., mis on katkematult kontempleeriv.

Loovad ukSED avanevad..., et me kontempleeriksime, et korjaksime kokku, et hajutaksime kohmaka, rumala! Ja toetaksime "puhast".

Abi ja rohkem abi...